

d

et er en meget charmerende kvinde, jeg taler med en aften i foreningen SMil i København. Jeg skal gætte hvad hendes arbejde er. Efter et par fantasifulde men fejlagtige gæt fra min side røber hun det. Hun er professionel soldat, eller konstabel som det hedder. I praksis vil det sige, forklarer hun, at hun sidder foran en pc et sted på Sjælland.

Samtalen bliver rigtig spændende, da jeg spørger til åbenheden omkring en alternativ livsstil og endda en anderledes seksualitet blandt kollegerne. Jeg opfatter forsvaret som en meget konservativ institution.

Min soldat kan berette om dengang hun var til samtale for at få en høj sikkerhedsgodkendelse. Hun blev spurgt om der var noget hun ville fortælle om sit privatliv, som efterretningstjenesten alligevel ville finde ud af. Man behøver jo ikke være Sherlock Holmes for at finde ud af, hvem der kommer i Sorgenfrigade. Min gode soldat fortalte da også frejdigt sine overordnede om sin sadomasochisme. For de overordnede var det kun vigtigt, at denne sandhed ikke var skjult for familie og venner.

Til min behagelige overraskelse virkede dette både openminded og ræsonnabelt. Mange vil sikkert kunne huske, hvordan skabsbøsser i gamle dage - især historier fra England er kendte - var alt for lette ofre for afpresning.

Det er klogt at sikre sig, at betroede medarbejdere ikke nemt kan afpresses, især hvis deres arbejde har med andres sikkerhed at gøre. Det er også betryggende at vide, at indflydelsesrige personer i forsvaret ikke fælder nogen moralsk dom over udøvelse af SM.

Den gode soldat

Kommentar af: Victor Felix | Scan: E. Olsen